

Casfreires.

Camping Chave Grande.

11-10-2010. Casfreires.

Deze morgen doen we het langzaam aan. Pas om half elf beginnen we aan de lange rode route 10 uit de ANWB "actief & anders" gids. Van campingbaas Theo hoorden we tevoren dat het geen zin had om naar de dolmen onderweg te zoeken. Die is te goed verstopt. Als de gemeentewerkers dat ding onkruidvrij moeten maken, komen ze hem te hulp roepen, omdat zij hem niet kunnen vinden!

Via de weg naast de camping lopen we naar een miniscuul beekje, dat we dan lange tijd zuidwaarts volgens. We vinden de korenmolen niet, wel zien we enige mannen in de hoogspanningsmasten, die er leidingen aan het bijtrekken zijn.

Extra elektriciteitskabels voor de camping.

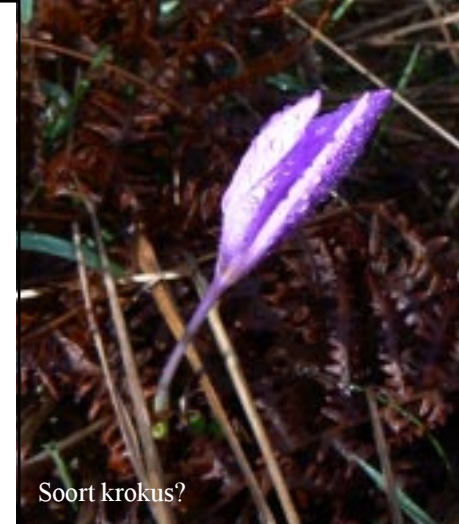

Wilde druiven.

Langs de paden staan geregeld verwilderde wijnranken vol rijpe druiven. Het pad is vrij drassig en we zijn blij de stok meegenomen te hebben. Daarmee kunnen we geregeld de grond op nattigheid testen. We passeren enige paarse bloemen, die sterk op krokussen lijken, een compleet uitgeholde tamme kastanje, die nog wel volop vrucht draagt.

Soort krokus?

De holle kastanje.

We zien enkele kleine hagedissen en een grotere groene met blauwe keel. De laatste sta ik op punt van portreteren als de batterij opeens ophoudt. En zo veel geduld heeft het beest niet.

Carvalhal.

We verlaten het beekje en lopen tussen verwilderde velden naar het dorpje Carvalhal. 11.15. We slaan links af aan de provinciale weg daar en gaan dan zo'n 50 m verderop weer een pad op tussen de huisjes door het dorp uit. Diverse huizen hier hebben nog steeds het vee onder het huis gestald. Op het eind van het dorp gaat het rechtsaf, steken we het kale voetbalveld over (slidings zullen hier niet populair zijn) en lopen in een boog naar de kapel van Sta. Barbara.

Carvalhal.

Carvalhal.

Carvalhal.

Sta. Barbara kapel.

We krijgen gezelschap van een enthousiast jong hondje, dat continu tussen ons op en neer rent.

Bij de kapel is een puik uitzicht, dat reikt tot de hoge bergrug van Serra da Estrela. 11.40. We zien de camping daar ergens links beneden en het beekdal waar we zo-even liepen. We rusten er even uit en proberen het hondje tevergeefs op huis aan te sturen.

We zien een soort zandoogjes en weer wouwen in de lucht boven ons. We zijn net aan de afdaling tussen de braamstruiken door naar het dorp Casfreires begonnen of ons maatje gaat dwars voor mijn voeten staan. Hij wil hier niet door. Als ik toch doorloop, springt hij in een diepe kuil links van het pad. Mij best. Maar als we hem niet meer zien, lopen we toch maar terug om hem uit die kuil te verlossen.

Sta. Barbara kapel.

Casfreiras.

Casfreiras.

Kerkje in Casfreiras.

Casa Grande, Casfreiras.

Vijgenboom.

Ik zet hem op het pad ernaast en duw hem de “goede” kant op. Maar die dienst hoeft van hem niet. Hij springt weer direct die kuil in! “Ja, daaag!”, wij lopen door, maar echt lekker zit me dat niet. Om 12.30 steken we Casfreires door, waar een omweggetje ons langs het kerkje en de Casa Grande (een villa uit de 19e eeuw) zien. Dan is het nog maar een kippeindje naar de camping terug.

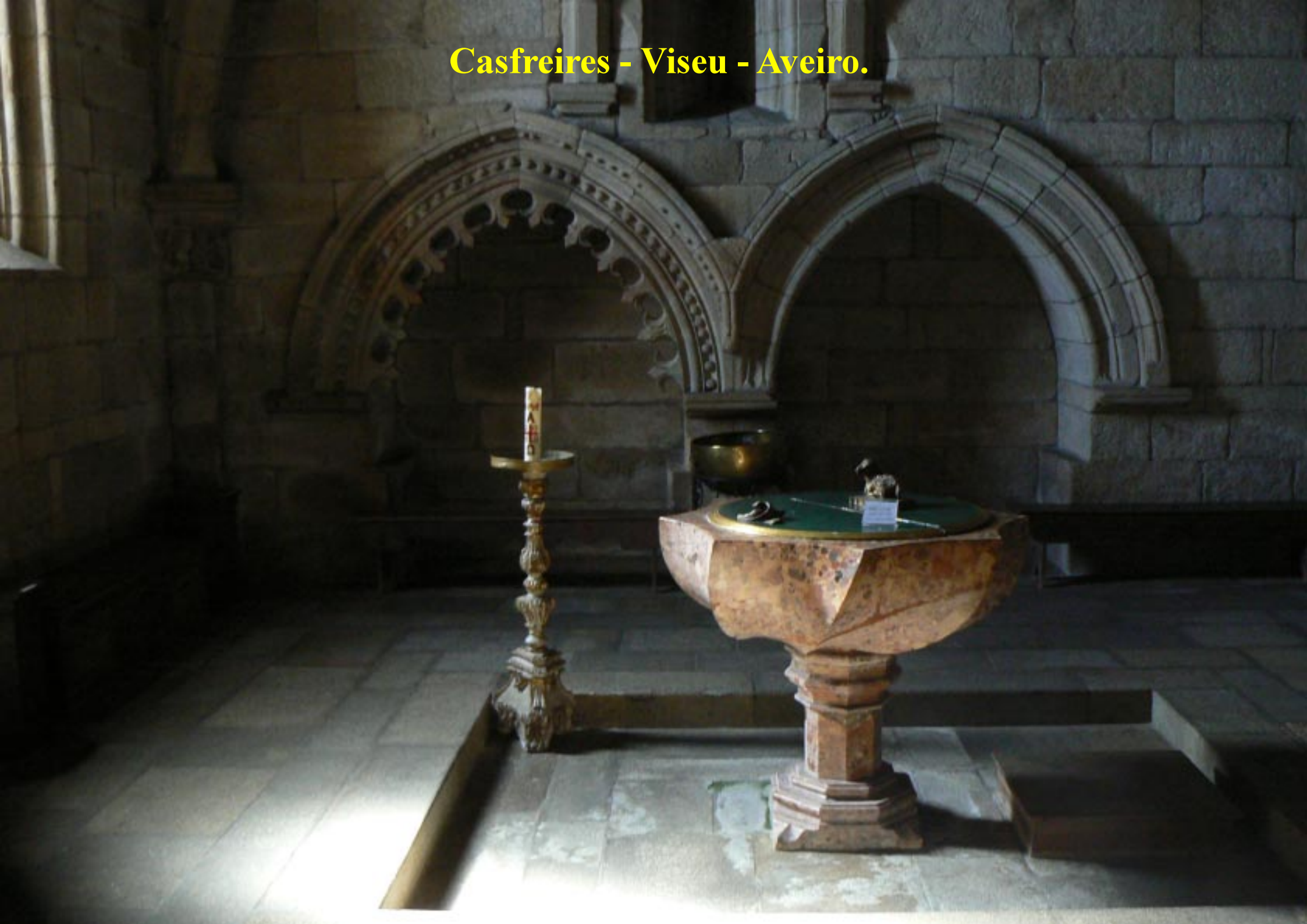
's Middags genieten we er van de zon. Tineke doet nog een handwasje en ik fotografeer wat insecten op een perkje met bloemen.

Op het eind van de middag buurten we met diverse mensen op het terras van de camping. Gezellig dus met veel uitwisseling van vakantieavonturen.

Casfreires - Viseu - Aveiro.

12-10-2010. Casfreires - Viseu - Aveiro.

Voor we vertrekken tanken en lozen we water en de WC, nemen afscheid van Theo hier en vertrekken dan om 9.45 in de richting van Viseu met 2482 km op de teller.

We zoeken daar geruime tijd naar parkeerplaats. Uiteindelijk vinden we die op 40 39,866 N en 7 54,414 W. Een man wijst ons een beetje de weg daar, want alles staat schot en scheef dooreen.

Om 11.15 lopen we dan de stad in. Via de Rua Direita (nauwelijks breder dan een steeg) vol kleine en dikwijls heel aardige winkeltjes lopen we bergop naar het Centro Historico.

Viseu.

Sé, Viseu.

Rio Paiva, Viseu.

Recruiteringsbureau.

Rua Direita.

Rua Direita.

Rua Direita.

Igreja da Ordem Terceira de São Francisco.

Links aan een groot plein zien we boven aan een trap de azulejos bepleisterde Igreja da Ordem Terceiro de São Francisco. Iemand wijst ons desgevraagd de weg naar de Sé. (Zeg Sèè.)

Azulejos wand.

Een weg rechts terug gaat langs een groot azulejo paneel af, onder een poort door en daar is de Sé en de Igreja de Misericórdia.
Links naast de Sé is het (nu gesloten) Museu de Grão Vasco. Viseu's grootste kunstschilder uit de 16e eeuw. We bekijken de Sé wel van binnen, zie de foto's op de volgende bladzijden.

Porta do Soar de Cima.

Porta do Soar de Cima.

Sé.

Museu de Grão Vasco.

Koor.

Middenschip.

Zijaltaar.

Hoofdaltaar.

Altaar in zijbeuk.

Gang links achter in de kerk.

Braço de S. Teotónio.

Kruisgang.

Sinds de 13e eeuw is er steeds aan de kerk gebouwd en verbouwd, hetgeen allerlei bouwstijlen heeft opgeleverd. Apart zijn de altaren in groene steen, de plafonds met dikke stenen geknoopte touwen als versiering, een relikwiehouder in de vorm van een onderarm en de kruisgang met oude azulejos.

Sarcofaag in de kruisgang.

Misericórdia.

Misericórdia.

Meer dan de helft van de Misericórdia aan de andere kant van het plein is met blauwe netten afgedekt. Gecamoufleerd is misschien beter gezegd, je ziet het slecht tegen de blauwe lucht! Binnen is er niet veel te zien.

Viscu.

We zoeken Zippy weer op en rijden door in de richting van Aveiro 13.10. Voor we de stad helemaal uit zijn, doen we uitgebreid boodschappen bij de LIDL. De weg naar Aveiro leidt eerst over de N337 en later over de N16. Schitterende wegen hoog langs diepe en brede dalen, door vele kleine dorpen en gehuchten. Bossen bestaan uit eucalyptussen en dennen. Her en der zijn grote percelen bruin en zwart gebrand.

N337.

Typische voorraadschuur.

Dal bij Crescido.

Uitzicht bij Crescido.

Vouzela.

Kerk in Vouzela.

In Vouzela valt naast menig aardig gebouw de blauwe kerk op. Rio Vouga leidt de weg naar de snelweg terug, zodat het laatste stuk beter opschiet. Vlak voor het centrum van Aveiro zien we het felgekleurde Parque Desportivo de Aveiro.

Afgebrande bossen naast de N16.

Het Vouga-dal.

Rio Vouga.

Om 16.00 uur vinden we een prachtig plekje voor vannacht aan de Cais de São Roque en het gelijknamige kanaal. De “moliceiros” (boten waarmee vroeger zeewier werd opgevist) varen hier continu voorbij met hun moderne lading: Touristen.

Canal Central.

Canal Central.

Canal São Roque.

Canal São Roque.

Cais dos Botirões (l) en Cais dos Mercantéis.

Praça Peixe.

We stappen al snel op om de stad te gaan verkennen. Via twee kanalen komen we al snel in het centrum. Aveiro is een heel kleurrijke stad. Opvallend naast de kanalen, boten en de historische gebouwen zijn de sculpturen, waarin veel gezichten in verwerkt zijn. We komen ze op diverse plaatsen in de stad tegen.
Met de kaart van het I-kantoor vinden we onze weg vrij simpel. We pikken twee caches op en moeten een derde laten liggen bij een fontijn.

Vissen in Canal Central.

Rua João Mendonça.

Praça Republica .

Praça Republica .

Praça Marques de Pombal met Carmalitesklooster.

We wippen nog even bij de Sé binnen en sluiten dan onze verkenning af om ongeveer 18.15 af.

Anona sp.

Av. de Santa Joana met de Sé.

Sé.

